

Forfatter: Lavrensen, Jens

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Lavrensen, Jens (1560-10-31)

Citation: Lavrensen, Jens: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Lavrensen, Jens (1560-10-31)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 105. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060109.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Malme, 31. April Oktober 1560.

Jens Lavrensen til Mogens Gyldenstjerne.

Han sender Beretning om et Tordenvejr med Lynnedslag i Kirken i Malmø.

Ether strenghetts gunst mynn ydmyge velluillige thienneste nu oc alltidtt tillfornn senntt senntt(!) mett wor Herre. Kiere her Mogenns, gunstige herre oc wenn, betacker jeg ether s. for alltt ære oc mangfolldelige møgitt gott ganske ydmygeligenn, huesß til att forthienne jeg mett mynn ydmyge thienneste wil alitid findis villig oc redebonn. Kiere her Mogenns, ieg kannd icke haffue y fordraug att scriffue ether gunst till, huorledis thett seg retteligen oc vdj sandhett beløbitt er mett thenne tordønne oc liune jlld, her nu wdj tiisdagis ¹⁾ forganggenn forhande wor, som ether strengheitt wdenn tuiffuill well hørtt haffuer, effther thj jeg formercker, att hun haffuer oc saa weritt ther wdj Københagenn, for hues Gud alsomectugste ske loff oc ære, att hun end icke mere skade gjorde entigenn ther eller her, thj thett er dog alldt for møgitt, kende Gudt. Oc kom hun her wppaa, liiditt effter clockenn haugde slaugitt x, mett ij saa forferlige suare slaug, oc thett ene end større end thett anditt, att mand haugde meent, att alltingeste schulle slaugis strax y hull oc neder, mett saa suar enn Hune jlld, att alle mand bleffue ther platt offuer forskrickede(!). Oc strax tenndis vttj spiirenn høigeste op wnder knappenn, att mand strax kunde see røgenn, oc befattede seg saa hartt, att mand neppelige haugde troitt, han sculle staaitt til att sløcke, endog ther giordis noch om, oc kunde dog icke hielpe, før end wppaa thett siiste nogere karlle bleffue loffuide en gansk hob penninge, oc the tha fordristede them op igienn mett oxer huder wppaa, oc bleff hiissit vand op til them, oc thenn alsomectugste Gud hiialp s. 106them serdelis, att the finge tha wdsluchtt iildenn om einher midagenn emellom iij oc fiire. Oc wor tha well affbrenntt viid x eller xij alne mett bliig, thømer oc alltt, oc knappenn god tiid affalld, som er well vid ij treffieringis kiedle stor. Oc tha same tordøn oc iild paa kom, sigis att were seett vttj kirckenn nogre sorte tingester vdj kirckenn(!) oc dog forsuunne saa snartt, att mand icke kunde rett fonge att see, huor danne the wore. Men sodanne tegeu er ther skeet y kircken, som her effter fføllger: Før(!) er mange aff the bogstaffue, som stode paa seierskiuenn, en partt platt bortte oc en partt offuerstrugne, saa mand kand icke well kende thennom, oc saa er ther effran gaaenn som en sortt røg langs offuerst op wnder huellinngen hen emod allteritt, oc wp paa ith aff the allder høigeste windug offuer koritt paa huer side wid kircken jth hull saa stortt som ith barnehout, lige som ther hagde gaait jt lod ind paa then nørre side oc vd paa then sønder side igenn oc saa kennt nogit y murstene vdmest glassit. Jtem nedre y kirckenn kendis offuer then nørre kircke dør vell viid x eller xv stene løßnede y muren inden y kircken, lige som ther haugde verett jth tingesth, wille veret ther wde oc giiffuit seg tilbage igienn oc rablit hen att weggenn nogett øster wppaa wid iij eller iij faune til eth anditt windug, oc ther er en hiell taffle aff windugit bortte, oc kendis oc saa brødit y murenn. Oc ther for vden kenndis paa then østre side wppaa taarmuren(!) strax vnder the øffuerste windug paa taarnit nogitt brødit, som jth lod aff ith skiøtt hagde dragitt neder att murenn vid j alne langt. Her wor saa stor fare aff iillden, som blesde saa welldeligenn aff spiren mett suare gnister neder y gordene, att mand haugde stor møde att warett. Oc wor en vest norduest storm saa suar, att mand icke miindis sodan. Oc er skeedt en wbodelig scade for thenne by paa skiib oc skuder mett andre smo baade, att hierte maa yncke wiid, s. 107oc iij døde karle fundne wid Lumme aae. Then allsommectugste Gud skee loff euiindelige, som hialp, att ßame storm oc iilld stillt er, oc han beuare osß fremdelis mett sin hellige naade fran alltt onntt, huilcken same Gud mett sin hellige naade jeg will haffue ether s. beffaliit euiindelige vdj alld lycke oc euig wellffartt. Aff Mallmø torsdagen then siste dag octobris anno etc. 1560.

E. s. y. w. t.

Jenns Laurenntsßønn.

(Bagpaa Omslaget: Seglet og Udskriften:)

Erlig welbiurdiig mandtt oc strenge ridder her Magnus Gyllennestierne till Stiernneholm, konngelige maiestattis, wor allder kiereste naaduge herris forordente statthollder wppaa Kiøbmennhagenns slott, synn gunstiige gode herre oc venn, ganntts ydmygeligenn.